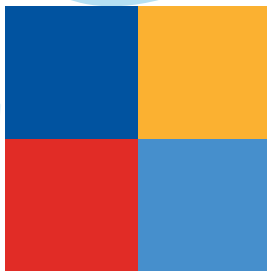

Moj otrok ima epilepsijo

Kazalo

Moj otrok ima epilepsijo	1
Kaj je epilepsija?	2
Kaj je napad?	3
Enostavni žariščni napadi	4
Kompleksni žariščni napadi	5
Generalizirani napadi	5
Kako zdravimo epilepsijo?	7
O zdravljenju epilepsije z zdravili	8
Neželeni učinki protiepileptičnih zdravil	10
Informacije za družino in prijatelje	12
Koristni predlogi za zmanjšanje nevarnosti poškodb doma	13
Ohranjanje zdravja	13
Aktivno življenje	13
V šoli	15
Gledanje televizije in igranje računalniških igric	16
Varno na poti	16
Prva pomoč pri epileptičnem napadu	17
Zakaj so pomembni redni pregledi pri specialistu?	18

Moj otrok ima epilepsijo

Epilepsija je ena izmed najpogostejših motenj v delovanju živčevja na svetu, ki prizadene okrog 1 % ljudi. V Sloveniji ima epilepsijo okoli 20.000 ljudi.

Kljub velikemu številu ljudi z epilepsijo ima ta bolezen še vedno negativen prizvok, kar je predvsem posledica dejstva, da jo ljudje premalo poznajo.

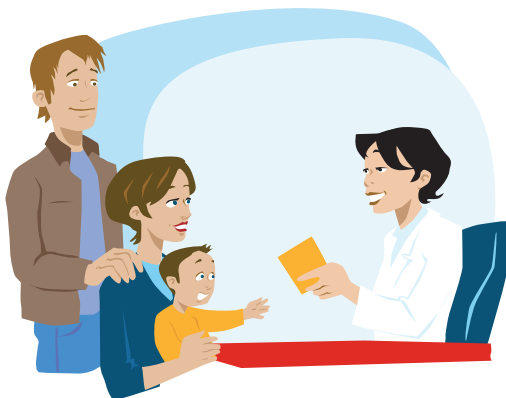
Večina ljudi z epilepsijo lahko živi normalno, dela, uživa v prostem času in je aktivnih članov družbe, če so njihovi napadi dobro pod nadzorom – to pomeni, da nimajo več napadov ali so ti redki in ne poslabšajo kakovosti življenja oz. ne ogrožajo njihove varnosti.

Z ugotovitvijo, da imajo vaši najdražji epilepsijo, se je težko sprijazniti in zagotovo imate veliko vprašanj o tem, kako in zakaj se je to zgodilo prav vašemu otroku.

Že majhne spremembe lahko privedejo do znatnega izboljšanja v kakovosti otrokovega in vašega življenja.

Ta knjižica je dober začetek.

Pomagala vam bo bolje razumeti epilepsijo, različne oblike napadov in kako oblika napada vpliva na izbiro zdravlila, ki ga otrok prejema. Na koncu knjižice je prostor, kamor **si lahko zapišete vprašanja**, ki jih želite postaviti zdravniku ob naslednjem obisku.

Kaj je epilepsija?

Epilepsija je motnja v delovanju živčevja. Povezana je s kratkotrajnimi, ponavljajočimi se in nepredvidljivimi prekinitvami normalnega delovanja možganov. Tako prekinitvev imenujemo epileptični napad.

Obstaja veliko možnih vzrokov za pojav epilepsije pri otrocih, a kljub temu, pri skoraj treh četrtinah bolnikov vzroka ne poznamo.

Epilepsija pri mladih ljudeh se razlikuje od epilepsije pri odraslih, saj:

- gre za bolj raznovrstne oblike napadov in njihove kombinacije, več je podvrst (oblik) epilepsij in oblik napadov, vzrokov in izidov zdravljenja;
- je stanje, ki se lahko z leti spreminja; ena vrsta epilepsije se lahko razvije v drugo;
- lahko bolj vpliva na učenje ter socialni in vedenjski razvoj.

Ko zdravnik postavi diagnozo epilepsija, ta običajno močno vpliva na čustva pri otroku in v družini. Pomembno je, da se otroci in mladostniki zavedajo, da jih dobro nadzorovana epilepsija ne bo ustavila pri uresničevanju zastavljenih ciljev v življenju.

Kaj je napad?

Napad je posledica kratkotrajne motnje v električni aktivnosti možganov. Takrat se usklajen prenos sporočil v možganih začasno prekine ali pa ni več usklajen.

Število napadov je lahko zelo različno: od manj kot en na leto do več napadov dnevno. Napad se lahko zgodi kadarkoli. Običajno traja nekaj sekund ali minut, potem pa se povrne normalna aktivnost možganskih celic.

Epilepsija se pogosto pojavi že pri dojenčkih, je najpogostejša nekoliko kasneje v otroštvu, nato pa se pogostost skozi obdobje otroštva in mladostništva počasi zmanjšuje. Razlog za to je lahko dejstvo, da se možgani po rojstvu še razvijajo in v zgodnjih razvojnih obdobjih morda niso sposobni tako dobro obvladovati motenj, ki povzročijo napade.

Možgani nadzirajo večino telesnih funkcij – kaj oseba doživi med napadom, je odvisno od predela možganov, ki je zajet, in od tega, kako obsežno je in kako hitro se motnja širi. Poznamo več različnih oblik napadov in vsak bolnik bo doživel epilepsijo na svoj način.

Nekateri ljudje začutijo, da bodo dobili napad. Ta občutek imenujemo avra in se pojavi tik (nekaj sekund do največ nekaj minut) pred motnjo zavesti. Avra običajno traja nekaj sekund, lahko pa je tudi daljša.

Napade razvrščamo v dve veliki skupini:

- **Žariščni napadi** (imenujemo jih tudi fokalni, parcialni ali delni): motnja zajame le omejen del možganov. Lahko so enostavni (tedaj zavest ni motena) ali kompleksni (z motnjo zavesti in/ali avtomatičnim vedenjem). S širjenjem motnje lahko preidejo v generalizirane napade, ko motnja zajame večino možganov ali celotne možgane.
- **Primarno generalizirani napadi** zajamejo večino možganov ali cele možgane hkrati že od začetka napada in povzročijo motnjo zavesti.

Enostavni žariščni napadi

Ti napadi pri osebi ne povzročijo izgube stika z okolico (zavest ni prizadeta).

Možgani nadzirajo večino telesnih funkcij. Ko se pojavi motnja v aktivnosti določenega predela možganov (napad), se ta odraža na organskem sistemu, ki ga nadzira ta del možganov.

Navedeni so primeri motenj, ob pričetku napada v delu možganov, ki nadzira:

- **gibalni sistem:** ritmično tresenje ali krč dela telesa
- **čutilni sistem,** kot npr.:
  - **telesni občutek:** zbadanje, mravljinčenje v delih telesa; ki se lahko širi
  - **vid:** prividi svetlobe, likov, kompleksne slike, popačenje slike
  - **sluh:** prisluhi zvokov, glasov ali melodij
  - **okus:** nenavadni okusi na jeziku
- **prebavila:** občutek slabosti v želodcu ali siljenja na bruhanje
- **spomn** in **druge umske funkcije** ali **čustva:** občutek »déjà vu« (občutek, že videnega/doživetega), nenavadne misli, občutki strahu, ali ugodja
- **vegetativni sistem,** pospešeno bitje srca, spremeni hitrost dihanja, potenje, kurja koža, slinjenje, občutek vročice, vročica ali mrzlica.

Kompleksni žariščni napadi

Osebe, ki imajo to obliko napadov, izgubijo stik z okolico – izgubijo zavest. Lahko so nepremične, strmirajo in se ne odzivajo na zunanje dražljaje. Večkrat med napadom žvečijo ali požirajo, izvajajo avtomatične ponavljajoče se gibe, ki so navidez smiselni. Včasih se premikajo, vendar se obnašajo čudno, ne reagirajo na ogovarjanje ali pa reagirajo neprimerno.

Kompleksni žariščni napad se lahko nadaljuje v generaliziran – najpogosteje tonično-klonični napad.

Generalizirani napadi

Vselej povzročijo motnjo zavesti. Poznamo več oblik generaliziranih napadov:

- **Tonično-klonični napadi:** povzročijo nenadno izgubo zavesti. Sprva se telo napne (tonična faza), sledi ritmično krčenje rok in nog (klonična faza). Oseba se lahko ugrizne v jezik, nenadzorovano urinira, med padcem ali krči se lahko poškoduje. Ko se napad konča, si oseba polagoma opomore, večkrat tudi zaspi.
- **Absence:** so zelo kratki napadi odsotnosti (trajajo nekaj sekund), a se lahko ponovijo večkrat na dan. Oseba se ne odziva in je nepremično zazrta, po napadu si takoj opomore. Kadar je napad zelo kratek, ga okolica niti ne opazi. Absence se običajno začnejo v otroštvu ali mladostništvu. Zaradi pogostega pojavljanja lahko povzročijo motnje na področju vzdrževanja pozornosti in učne težave.
- **Mioklonični napadi:** povzročijo nenadne posamezne trzljaje rok ali nog; oseba zato lahko na primer izpusti predmet iz rok, klecne, kinkne z glavo ali trupom in pade ter se poškoduje. Izguba zavesti je zelo kratka.
- **Atonični napadi:** povzročijo nenadno izgubo mišične napetosti in zavesti, ob kateri oseba kinkne, klecne ali pade. Ti napadi so lahko vzrok hudih poškodb.

Vročinski krči

Pri otrocih so posebna oblika napadov, ki pa ne pomeni epilepsije. In je običajen pojav v obdobju dojenčka in malčka. Povzročča jih hitro naraščanje telesne temperature v nezrelih možganih. Najpogosteje se pojavijo le enkrat, lahko pa se ponavljajo. Posebna pozornost je potrebna, kadar so napadi daljši, poudarjeni po eni strani telesa ali pri otroku, ki odstopa v razvoju.

Vročinske krče preprečujemo z ohlajanjem in uporabo zdravil za zniževanje telesne temperature.

Če krči trajajo dlje kot 2 minuti, uporabimo zdravilo za prekinjanje napadov, ki ga je predpisal specialist (v obliki rektiol, katerih vsebino iztisnemo v črevo ali v obliki za uporabo v ustih).

Kljub temu, da večina napadov ne povzroči dolgoročnih posledic, njihovo pojavljanje povzroči negotovost pri ljudeh z epilepsijo, njihovi družini in prijateljih.

Le nekaj zelo enostavnih priporočil zadostuje za zmanjšanje možnosti poškodbe, najdete jih lahko v nadaljevanju knjižice. Pomembno je, da sledimo navodilom, še posebej če so napadi pogosti in težji.

Kako zdravimo epilepsijo?

Cilj zdravljenja epilepsije pri otrocih in mladostnikih je doseči odsotnost napadov brez neželenih učinkov zdravil in doseči najboljšo možno kakovost življenja.

Večina ljudi z epilepsijo se zdravi s **protiepileptičnimi zdravili**, ki pomagajo ponovno vzpostaviti električno ravnovesje v možganih. Zdravila zmanjšajo občutljivost živčnih celic ter tako pomagajo zmanjšati število napadov in jih ustaviti.

Izbira zdravila je premišljena odločitev, ki mora biti prilagojena vsakemu bolniku posebej glede na:

- obliko napada in vrsto epilepsije
- starost
- verjetnost pomembnih neželenih učinkov

Zdravljenje epilepsije ni enostavno. Kljub veliki izbiri zdravil pri četrtini otrok z epilepsijo cilja – popolnega prenehanja napadov – z zdravljenjem ne dosežemo. Pri vsaj 5 od 10 otrok primerno izbrano zdravilo, v pravilnem odmerku, popolnoma ustavi napade.

Specialist otroški nevrolog ali dodatno usposobljen specialist pediater lahko najbolje izbere primerno zdravilo in določi primeren odmerek.

Pomembno je, da otrok jemlje zdravilo natančno po navodilih, ki jih je prejel, kajti le tako lahko dosežemo dober nadzor napadov.

O zdravljenju epilepsije z zdravili

Protiepileptična zdravila epilepsije ne morejo pozdraviti, lahko pa pomagajo obvladati napade.

Zdravila delujejo tako, da zmanjšajo povečano vzdraženost živčnih celic in tako zmanjšajo verjetnost nastanka napada. Da bi bila zdravila učinkovita, je treba vzdrževati njihovo stalno koncentracijo v telesu in prav zato je tako pomembno, da jih oseba prejema redno.

Zdravnik običajno svetuje počasen začetek zdravljenja z enakomernim povečevanjem odmerka zdravila. Telo se ima tako čas privaditi na zdravilo, zmanjšajo pa se tudi neželeni učinki zdravila. Kadar se neželeni učinki kljub temu pojavijo, lahko zdravnik zmanjša odmerek ali ga počasneje zvišuje do učinkovitega odmerka.

Večino protiepileptičnih zdravil je treba jemati dvakrat na dan, običajno v času obrokov (pred oz. med obrokom ali po obroku), vsak dan ob istem času, z dopustnimi manjšimi odstopanji.

Če se napadi še vedno pojavljajo ali neželeni učinki niso sprejemljivi, se lahko zdravnik odloči za zamenjavo zdravila. Skoraj polovici ljudi z epilepsijo pa bo že prvo zdravilo zagotovilo zadovoljiv nadzor napadov.

Osebe, ki slabo prenašajo zdravilo ali imajo še vedno napade, bodo morda potrebovale drugo zdravilo. Zdravnik vam bo svetoval, ali je to potrebno storiti tudi pri vašem otroku.

- Če ste pozabili dati otroku odmerek protiepileptičnega zdravila, naj ga dobi čim prej. Če je že čas za naslednji odmerek, mu ne dajte dvojnega odmerka!
- Če mora otrok vzeti zdravilo, ko je v šoli, o tem obvestite njegove učitelje, ki naj poskrbijo, da nanj ne bo pozabil.
- Nikoli sami ne ukinite protiepileptičnega zdravljenja. To lahko povzroči še hujše epileptične napade, kot jih je imel otrok pred začetkom zdravljenja.
- Nekatera protiepileptična zdravila lahko imajo medsebojne učinke z drugimi zdravili, kar pomeni, da lahko vplivajo na njihovo delovanje. Specialista vselej obvestite o morebitnih drugih zdravilih, ki jih prejema vaš otrok, saj bo morda zato treba odmerek katerega od zdravil prilagoditi.

Večinoma imajo epilepsije, ki se pojavijo v obdobju otroštva ali mladostništva, zelo dober izid. Verjetnost, da bo otrok kasneje v življenju lahko živel brez protiepileptičnih zdravil, je velika.

Neželeni učinki protiepileptičnih zdravil

Katerokoli zdravilo, ne le protiepileptično, lahko povzroči neželene učinke. Da boste zdravniku lahko pomagali izbrati zdravilo, ki bo za vašega otroka najprimernejše, je pomembno, da veste, koliko napadov ima otrok in kako se počuti po jemanju zdravil.

Mnogo ljudi sprejme neželene učinke, kot neizogibni del zdravljenja epilepsije, vendar ni teba, da je tako.

Primeri kratkotrajnih neželenih učinkov

Nekateri neželeni učinki se pojavijo le ob začetku zdravljenja, ko se telo še prilagaja na zdravilo. Ob nadaljevanju zdravljenja se lahko njihovo pojavljanje zmanjša ali povsem izgine. Ti neželeni učinki so:

- zaspanost, utrujenost
- občutek vrtoglavice, omočice
- razdražljivost, preobčutljivost
- alergijske reakcije

Nekateri pogosti neželeni učinki protiepileptičnih zdravil pri otrocih so na primer:

- kožne reakcije
- zaspanost, utrujenost
- težave s koncentracijo, težave pri učenju,
- slabost in težave s prebavo

Ti učinki običajno niso hujše stopnje in so lahko povezani z odmerkom zdravila.

Primeri dolgotrajnih neželenih učinkov

Težavnejši neželeni učinki se lahko pojavijo ob dolgotrajnejšem jemanju določene zdravila. Nekateri primeri:

- slab spomin in koncentracija
- upočasnjen govor, težave z iskanjem besed
- otekle dlesni
- akne
- sprememba telesne teže
- prekomerno izpadanje las ali njihovo stanjšanje/povečana porasčenost na neobičajnih mestih

Če ima vaš otrok katerikoli neželeni učinek, o tem vedno obvestite zdravnika.

Nikoli sami ne ukinite niti ne spreminjajte odmerka zdravila!

V nekaterih primerih se lahko pojavijo neželeni učinki, ki se imenujejo idiosinkratični. Ti so neodvisni od odmerka, nastanejo zaradi alergijske reakcije otroka na zdravilo. Lahko so nevarni in običajno ne prenehajo takoj ob ukinitvi zdravila. Idiosinkratični neželeni učinki se pogosto pojavijo v obliki izpuščaja, srbečice, lahko tudi z vročino in splošnim slabim počutjem. Če opazite katerega od teh simptomov, vam svetujemo, da se čim prej posvetujete z zdravnikom.

V zadnjih letih je na voljo precej novih protiepileptičnih zdravil. Nekatera izmed teh imajo manj neželenih učinkov kot starejša protiepileptična zdravila.

Če bo imel otrok neželene učinke, se bo specialist odločil, ali bo zmanjšal odmerek zdravila ali pa bo zamenjal zdravilo za drugo, ki ga bo otrok bolje prenašal.

Informacije za družino in prijatelje

Diagnoza epilepsije ima velik čustveni vpliv na otroka, njegovo družino in njegove bližnje. Vsi otroci bi morali biti srečni in epilepsija ne bi smela povzročati velikih težav v njihovem življenju. Največja težava za otroka z epilepsijo je, da o njej ljudje premalo vedo, se je bojijo in se o njej ne pogovarjajo (kot da je tabu). Družina lahko otroku pomaga z jasnimi odgovori na njegova vprašanja glede bolezni, po potrebi pa poišče tudi pomoč specialista nevrologa.

Otroci in mladostniki z epilepsijo se morajo zavedati, da večinoma lahko počnejo v življenju iste stvari kot njihovi vrstniki. Tudi oni si želijo, da bi lahko skrbeli sami zase in bili aktivni.

Koristni predlogi za zmanjšanje nevarnosti poškodb doma

- Ob kuhanju lonce postavljajte na plošče bližje steni.
- Nože redno pospravljajte v predale.
- Poskušajte kupovati oblačila iz materialov, ki jih ni treba likati na zelo visoki temperaturi
- Vzpodbujajte starejše otroke, naj za umivanje raje uporabljajo prho in ne kadi.
- Otroka naučite, da se pri hoji po stopnicah drži za ograjo.

Ohranjanje zdravja

Kot velja za vse ljudi, je pomembno, da tudi otroci in mladostniki z epilepsijo ohranjajo zdrav način življenja.

Nekaj enostavnih nasvetov:

- Otrok naj se prehranjuje zdravo in uravnoteženo.
- Skušajte zmanjšati stres in poskrbite za otrokov kakovosten spanec.

Aktivno življenje

Otroci in mladostniki z epilepsijo se lahko udeležujejo raznih aktivnosti. Izogibati se morajo le tistih, ki so lahko posebno nevarne: plezanje brez zaščite, potapljanje in padalstvo.

Če so otrokovi napadi dobro nadzorovani in otrok dobro prenaša zdravljenje, se lahko normalno udeležuje športnih aktivnosti.

Upošteвайте preprosta varnostna pravila:

- Med plavanjem ali vodnimi športi mora biti prisoten nekdo, ki ve za otrokovo bolezen in ve, kako je treba ukrepati ob napadu.
- Sledite vsem varnostnim nasvetom: uporaba čelade na kolesu, smučeh in pri jahanju, uporaba primernih oblačil ...
- Če se otrok udeležuje športnega tečaja, učitelja oz. trenerja obvestite o otrokovi bolezni in o ukrepih v primeru napada.

Če ste v dvomih glede športa ali aktivnosti, se posvetujte z zdravnikom.

V šoli

Ni treba, da epilepsija vpliva na otrokov razvoj in uspeh v šoli. Da se izognemo diskriminaciji in pretiranemu pokroviteljstvu zaradi bolezni, sta potrebna razumevanje in podpora družine in šolskega osebja.

Če je epilepsija dobro nadzorovana, ni razloga, da bi se otrok z epilepsijo šolal drugače od svojih vrstnikov. Učitelji morajo biti obveščeni o otrokovi bolezni in tudi o priporočenih ukrepih v primeru napada. Ob pričetku šolskega leta lahko učiteljem izročite »Kartico s podatki o epilepsiji«. Učitelj lahko otroku pomaga, če mu je znano:

- kakšni so znaki otrokovega napada
- kako se izogniti poškodbam ob napadu
- kako drugim otrokom pojasniti, kaj se je zgodilo in jih poučiti, naj se napada ne bojijo in kako naj ukrepajo, če se ponovi
- koga poklicati v nujnem primeru

Gledanje televizije in igranje računalniških igr

Gledanje televizije in igranje računalniških ali videoigr ni škodljivo. Le otroci, ki imajo epilepsijo zaradi preobčutljivosti na svetlobo (fotosenzibilnosti), ki utripa z določeno frekvenco, lahko napade doživijo zaradi utripajoče luči – v disku, ob televiziji, pri video-igrah in računalniku; zato morajo biti previdnejši. Otroci s fotosenzibilno epilepsijo lahko delajo z računalniki, če so upoštevani pogoji:

- zasloni sodobnih računalnikov so boljši, saj se manj bleščijo, kar zmanjša možnost za epileptični napad;
- preverite možnost dodatka posebnega filtra za računalniški zaslon, da še dodatno zmanjšate moteče bleščanje.

Otroci s fotosenzibilno epilepsijo lahko gledajo televizijo:

- dovolj daleč od ekrana (5–7-krat več, kot je diagonala ekrana)
- v primerno osvetljenem prostoru.

Varno na poti

Otroci z epilepsijo lahko potujejo z vsemi oblikami prevoznih sredstev. Vrsta prevoza (letalo, vlak ali avto) ne bo poslabšala epilepsije, lahko pa povzroči stres in pomanjkanje spanja ter posledično pri nekaterih izzove napad.

Nekaj nasvetov, kako otroku olajšati potovanje:

- protiepileptično zdravilo je treba jemati vsak dan ob istem času;
- na potovanje vzemite dovolj zdravila (za daljše obdobje, kot je obdobje potovanja, zaradi možne zamude in nepredvidenih razmer);
- otrok naj ima pri sebi »Kartico s podatki o epilepsiji«; prevedena naj bo tudi v angleščino ali jezik države, v katero potuje;
- otroci z epilepsijo so lahko cepljeni kot vsi drugi.

Na sedežu Društva Liga proti epilepsiji Slovenije si lahko priskrbite knjižico z navodili za potovanje v več jezikih.

Prva pomoč pri epileptičnem napadu

Osebo, ki ne ve, kako ukrepati, ko bolnik z epilepsijo doživi napad, to lahko spravlja v hudo stisko. Bližnjim prijateljem in članom družine pojasnite, kako ukrepati, če vaš otrok doživi napad. Vsebina tega poglavja vam lahko pomaga pojasniti enostavne nujne ukrepe ob napadu.

Obstajajo različne oblike epileptičnih napadov. Večina jih traja od nekaj sekund do nekaj minut. Napad se lahko pojavi samostojno in izolirano ali pa kot serija (zaporedje) napadov. Bolnik lahko izgubi zavest in se ne zaveda dogajanja okrog sebe.

Po napadu je bolnik običajno zmeden. Zmedenost lahko traja dlje od napada in je lahko tudi nevarna. Ko si bolnik opomore, preverite, ali se zaveda, kateri dan je, kje je in kam je namenjen.

Pri večini napadov nujna medicinska pomoč ni potrebna. Napadi sami prenehajo po minuti ali dveh.

Na sedežu Društva Liga proti epilepsiji Slovenije si lahko priskrbite knjižico z navodili za prvo pomoč pri epileptičnem napadu.

V nekaterih primerih pa moramo poklicati nujno medicinsko pomoč; napad pri osebi, ki sicer nima epilepsije, je lahko znak resne bolezni. Drugi primeri, ko moramo poklicati reševalce, so:

- napad, ki traja dlje od 5 minut
- počasno okrevanje, ponovni napad ali težave z dihanjem po napadu
- oseba ostane zmedena in se ne zaveda popolnoma dogajanja okoli sebe
- oseba je noseča
- oseba ima znake poškodbe ali hude bolezni

Zakaj so pomembni redni pregledi pri specialistu?

Zdravnika obvestite, če ima vaš otrok naslednje težave z zdravilom:

- neželeni učinki, ki vplivajo na vsakodnevno življenje
- povečano število napadov
- nova oblika napadov
- napadi trajajo daljši čas

Z zdravnikom se pogovorite tudi o drugih možnostih zdravljenja, ki bi izboljšale nadzor nad napadi z manj neželenimi učinki.

Tudi če se vi ali zdravnik odločite, da ne boste zamenjali zdravila, morda obstajajo drugi ukrepi za omilitev neželenih učinkov ali povečanje nadzora nad napadi. O tem se pogovorite s zdravnikom.

Zapiski

A series of 18 horizontal dotted lines for writing notes.

Zapiski

A series of 15 horizontal dotted lines for writing notes.

Moj otrok ima epilepsijo

Za strokovni pregled knjižice se zahvaljujemo asist. Nataliji Krajnc, dr. med., spec. pediatrije in spec. otroške nevrologije.
Vodja Centra za epilepsije otrok in mladostnikov,
Pediatrična klinika, UKC Ljubljana
Predsednica Sekcije za otroško nevrologijo SZD

Izdajatelj: Medis, d.o.o., Brnčičeva 1, Ljubljana
Lektoriranje: Mila Vujević
Oblikovanje: Medis, d.o.o.
Ilustracije: UCB S.A.
Tisk: Birografika Bori
Naklada: 500 izvodov
Ljubljana, 2015

Knjižica je namenjena zgolj informiranju.
Za vsa dodatna vprašanja se obrnite na svojega zdravnika ali farmacevta.

Društvo Liga proti epilepsiji Slovenije
Ulica Stare pravde 2
1000 Ljubljana
Telefon: (01) 432 93 93
e-naslov: epilepsija@epilepsija.org
spletna stran: www.epilepsija.org

Svetovalni telefon EPITEL
(01) 432 93 93 vsak četrtek med 16. in 19. uro

